

Ciganka.

»Ciganka lepa, ciganka mlada,
prosim, povej mi, česa bi rada?

»Ali denarja, ali zlatnine —
sama izbiraj iz te dragotine!

»Glej te korale, prstane zlate,
kakor nalašč narejene zate?

»Hočeš obleke, svilenotkane,
lepe zapestnice, zlate uhane? —

»Glej, ta prstan z roké si snamem . . .
samo da tebe, draga, objamem! —

»Ciganka lepa, ciganka mlada,
samo izvoli, česar bi rada! —«

»Čemu mi zlató, — saj ni mi ga treba —
zláto mi solnce sije tam z néba. —

»Čemu mi uhanov, svilenega krila —
lepša ko sem — nikdar bi ne bila . . .

»Daj mi ljubezni!« — »Ciganka zala,
to si že davno sama ukrala!!« —

Nataša.

Zimska bajka.

Zaplakále so zvezdice: Kaj trepeče plaho drevje,
Vzbudi sestrico nam, vzbudi! da se vsiplje ivje belo? —
In vsesal se je s poljubi Kaj je tuintam pošastno
mesec v zemlje bele grudi . . . v črnih sencah zadrhtelo?

Skril se je za temni zastor
in zaspal otožni mesec . . .
V solzah bisernih topi se
zvezdnih milijon očesec . . .

Vida.